

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Dans Özyeterlik Seviyesi

Meriç Ödemiş¹

Özet

Yayın Bilgisi

Gönderi Tarihi: 02.07.2020

Kabul Tarihi: 11.09.2020

Online Yayın Tarihi:
11.09.2020

Anahtar Kelimeler

Dans, Özyeterlik,
Öğrenci

Bu araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesinde zorunlu veya seçmeli dans dersini alan öğrencilerin dansa ilişkin özyeterlik seviyelerinin incelenmesidir. Araştırmaya gönüllü olarak 145 üniversite öğrencisi katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Beden Dili ve Dansa İlişkin Özyeterlik Değerlendirme Formu (Tokinan, 2008) kullanılmıştır. Ölçek 5' li Likert tipindeki 34 maddeden oluşmakta olup Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı 0,95' dir. Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin dans özyeterlikleri ile bölüm, sınıf ve yaş kategorileri arasında anlamlı bir fark tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular sonucunda katılımcıların çoğunluğunun orta seviyede dans özyeterliğine sahip olduğu görülmüştür.

Dance Self Efficacy Level of the Sports Science Students

Abstract

Article Info

Received: 02.07.2020

Accepted: 11.09.2020

Online Published:
11.09.2020

Keywords

Dance, Self-Efficacy,
Student

The aim of this research is to examine the self-efficacy level of the students who take compulsory or elective dance courses at the faculty of sports sciences. 145 university students voluntarily participated in the study. Self-Efficacy Evaluation Form (Özevin, 2008) on Body Language and Dance was used as data collection tool. The scale consists of 34 items of Likert type with 5 and Cronbach Alpha reliability coefficient is 0.95. A significant difference was found between dance self-efficacy of university students and department, grade and age categories. In addition, as a result of the findings, it was seen that the majority of the participants had the medium level of the dance self-efficacy.

¹Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Alanya /Türkiye

Giriş

Öğretmenin bedenini iletişim aracı olarak kullanabilmesi ve bunu öğrencilerine öğretebilmesi için önce kendisinin bu konuda yeterli olduğuna inanması gerekmektedir. Dans yoluyla iletişim kurabilmede de öğretmen adayının dansa özgü yeterliliği daha önce öğrenme sürecinde gerçekleştirmesi önemlidir. Özyeterlik durumunda bununla alakalıdır (Tokinan ve Bilen, 2010). Kişinin gerekli eylem planlarını organize etmesi ve kazanımlar sağlamasına olan inanç özyeterliktir (Bandura, 1997). Özyeterlik inançları kişisel, çevresel ve davranışsal faktörlerin etkileşimi ile oluşturulur ve değiştirilir (Bandura, 1997). Yeterlilik inancı, kişinin duygu, düşünce, motivasyon durumu ve davranışını etkiler (Bandura, 1993). Öğretmen özyeterlik inancı ise belirli öğretim görevlerini belirli bir durum ve kalite seviyesinde yerine getirme yeteneğidir (Dellinger ve ark., 2007). Özyeterliliği yüksek olan öğretmenlerin, öğrencilerin derse olan tutumlarını olumlu olarak etkilemesi, dersteki başarı düzeylerinin yükselmesine ve öğretmene sınıf yönetimi açısından hem kolaylık sağlayacak hem de ders kazanımlarının öğrenciler tarafından daha verimli olarak elde edilmesine yardımcı olacaktır (Yılmaz ve ark., 2020). Araştırmacılar öğretim anında düşük özyeterlik olduğunda öğretmen tarafından kullanılan pedagojik çeşitlilikte de azalma olduğunu belirtmiş

ayrıca öğretmenliğe yeni başlayanların, yeterli olmadıkları konuları öğretmekten kaçındıkları ve bu konular hakkında öğrenciler tarafından sorulacak sorulara da cevap vermekten çekindiklerini tespit etmişlerdir (Garvis ve Pendergast, 2011).

Dans, estetik ve ritmik hareketlerle kişinin içgüdü, duygu ve düşüncelerine ifade etmesine, toplumla iletişim kurmasını sağlayan fiziksel davranıştır (Aktaş, 2006). Ayrıca temel motor beceri ve fiziksel uygunluğun gelişimine katkıda bulunan fiziksel aktivite biçimidir (Little ve Hall, 2017). Sanat ve hareketi bir sentez olarak sunan dans, kişinin bedenini keşfetmesine, kullandığı alanı fark ederek, güç, esneklik, koordinasyon becerilerini ve gelişimi sağlayacak hareketleri ritimle beraber sistemli şekilde yaptığında bedene genel bir yeterliliği kazandırabilmektedir (Turan ve Çamlıyer, 2016). Dans her yaşta zevk alınabilecek fiziksel aktive türüdür. Bu nedenle beden eğitimi öğretmenlerinin öğrencilerine ilkökulda temel dans becerilerini geliştirme fırsatı vermesi öğrencilerinin tüm yaşamları boyunca dansa katılımını sağlayabilir (Little ve Hall, 2017). Öğrencilerin dans öğrenebilmeleri ve geliştirebilmeleri öğretmenlerinin yeterliliği ve pedagojik bilgisine bağlıdır (Mattsson ve Lundvall, 2015).

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin tören, bayram, şenlik vb. etkinliklerde halk oyunları, dans, step-aerobik, cimnastik gösterileri gibi aktivelere organize etmesi ve düzenlemesi için okul yönetimi tarafından görevlendirilmektedir. Bu etkinlikler öncesinde öğrencilere etkinlikle alakalı gerekli bilgi ve becerilerin öğretilmesi, etkinliklere dahil edilmesi çocukların hareket eğitimi, ritim yeteneği, sosyalleşme, özgüven gibi bir çok yönden gelişimi açısından etkili olabilmektedir. Bu bakımdan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni adaylarının pedagojik ve alana özgü yeterliliğin yanında bu tarz etkinliklerde görev alırken yeterli seviyede olması, etkinliklerin hem başarılı şekilde gerçekleştirilmesi bakımından öğretmen adaylarına büyük avantaj kazandıracak hem de öğrencilerin fiziksel ve sosyal kazanımlar sağlamalarına olanak tanıyacaktır. Araştırmada bu önem göz önünde bulundurularak, spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören üniversite öğrencilerinden zorunlu ya da seçmeli dans dersini alanların dansa ilişkin özyeterlik seviyelerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Yöntem

Araştırma Modeli

Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Geniş gruplarla ilgili yapılan, gruptaki kişilerin olgu ya da olayla ilgili olarak görüşlerinin, tutumlarının alındığı ve bunların tanımlanarak açıklanma işlemidir (Karakaya, 2014).

Araştırma Grubu

Araştırmaya gönüllük esasına dayalı şekilde İstanbul Gedik Üniversitesinde spor bilimleri fakültesi beden eğitimi ve spor öğretmenliği, antrenörlük, spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinden oluşan toplam 145 kişi katılmıştır. Araştırmaya katılımcıların dahil olabilmesi için lisans eğitimi süresince dans dersini zorunlu ya da seçmeli ders olarak daha önce almış olmaları istenmiştir.

Veri Toplama Araçları

Veri toplama aracı olarak Beden Dili ve Dansa İlişkin Özyeterlik Değerlendirme Formu (Tokinan, 2008) kullanılmıştır. Formdaki her bir maddeye verilen cevaplar ‘Hiçbir zaman’, ‘Nadiren’, ‘Kararsızım’, ‘Genellikle’ ve ‘Her zaman’ seçeneklerinden oluşan beşli Likert tipi derecelendirme şeklindedir. 34

maddeden oluşan formun cronbach alpha güvenirlik katsayısı 0,95' dir. Ayrıca katılımcıların cinsiyet, yaş, bölüm, sınıf bilgilerinin belirlenmesi içinde kişisel bilgi formu kullanılmıştır.

Verilerin Analizi

Edilen verilerin basit frekans dağılımları, yüzdeleri, aritmetik ortalama ve standart sapma gibi tanımlayıcı istatistik bilgileri SPSS 22 istatistik program aracılığıyla alınmıştır. Kolmogorov Smirnov testi sonucunda veriler normal dağılmadığından Man Whitney U testi ve Kruskal Wallis testi yapılmıştır. Anlamlılık düzeyi ise $p < 0,05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular

Tablo 1. Grupların Demografik Özelliklerinin Dağılımı

Özellikler	Gruplar	N	%
Cinsiyet	Kadın	78	53,8
	Erkek	67	46,2
	Toplam	145	100
Yaş	19-21	29	20,0
	22-24	78	53,8
	25-27	33	22,8
	28 ve üstü	5	3,4
Bölüm	Beden Eğt. ve Spor Öğrt.	71	49,0
	Antrenörlük	61	42,1
	Spor Yöneticiliği	13	9,0
Sınıf	2.	11	7,6
	3.	31	21,4
	4.	103	71,0

Araştırmaya katılan katılımcıların %53,8 kadın - %46,2 erkek, %53,8' lik kısmını 22-24 yaş kategorisi olan ve çoğunluğunu 4. Sınıf öğrencilerinin oluşturduğu görülmektedir.

Tablo 2. Cinsiyet Değişkenine Göre Dans Özyeterlik Sonuçları

	Gruplar	N	ORT	SS	Z	P
Dans Özyeterlik	Kadın	78	74,61	,500	-,498	,619
	Erkek	67	71,13			

Tablo 2' de katılımcıların cinsiyet değişkenine göre dans özyeterlik seviyeleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p > 0,05$).

Tablo 3. Yaş Değişkenine Göre Dans Özyeterlik Sonuçları

	Gruplar	N	ORT	SS	df	P
Dans Özyeterlik	19-21	29	52,90	,74837	3	,002*
	22-24	78	76,50			
	25-27	33	74,74			
	28 ve üstü	5	123,50			

Tablo 3' de katılımcıların yaş değişkenine göre dans özyeterlikleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0,05$).

Tablo 4. Bölüm Değişkenine Göre Dans Özyeterlik Sonuçları

	Gruplar	N	ORT	SS	df	P
Dans Özyeterlik	Beden Eğt.ve Spor Öğrt.	71	57,72	,650	2	,000**
	Antrenörlük	61	83,89			
	Spor Yöneticiliği	13	105,35			

Tablo 4' de Bölüm değişkenine göre katılımcıların dans özyeterlikleri arasında anlamlı şekilde fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Tablo 5. Sınıf Değişkenine Göre Dans Özyeterlik Sonuçları

	Gruplar	N	ORT	SS	df	P
Dans Özyeterlik	2.	11	87,86	,622	2	,008*
	3.	31	90,58			
	4.	103	66,12			

Tablo 5' de Sınıf değişkenine göre dans özyeterlikleri arasında fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Tablo 6. Dans Özyeterlik Seviyeleri

Özellikler	N	%
Düşük	54	37,2
Orta	88	60,7
Yüksek	3	2,1

Tablo 6' ya göre spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin % 37,2' sinin düşük, % 60,7' sinin orta ve % 2,1' nin yüksek seviye dans özyeterliğine sahip olduğu bulunmuştur.

Tartışma ve Sonuç

Araştırma sonucunda üniversite öğrencilerinin cinsiyet değişkenine göre dans özyeterlik seviyeleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Bunun sebebi olarak her iki grubunda dans derslerinden aynı seviyede kazanımlar elde ettikleri söylenebilir. Halk dansları dersini seçen öğrencilerin cinsiyetleri arasında dans özyeterliklerinde anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir (Turan, 2016). Diğer bir çalışma sonucunda da Konservatuvar Türk halk oyunları bölüm mezunlarının müzik öğretimi özyeterlik düzeylerinin cinsiyet açısından incelendiğinde de anlamlı fark bulunmamıştır (Turan, 2018). Literatür incelendiğinde erkek öğretmen adayların özyeterlik inancının kadın öğretmen adaylarından daha yüksek olduğu bulunan araştırmalarla (Kafkas ve ark., 2010; Demirtaş ve ark., 2011) bunun tam tersi bulgulara sahip olan çalışmalarda mevcuttur (Çevik, 2011; Ünlü, 2017).

Çalışmada katılımcıların yaş değişkenine göre dans özyeterlikleri bakımından anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Yaş ilerledikçe özyeterlik seviyesinin de arttığını bununda kişinin yaşam tecrübesi arttıkça kendi ile ilgili yeterlik durumunu geliştirmesi olarak belirtilebilir. Farklı dansları yapan bireylerin yaş değişkeni ile genel özyeterlik düzeyi arasında fark olduğu, bu farkın çalışma sonucuyla paralellik gösterdiği görülmüştür (Acuner, 2012). Ancak başka bir araştırmada ise okul öncesi ve sınıf eğitimi bölümü öğrencilerin müzik öğretimi ile ilgili özyeterlik değerlerinin yaş açısından karşılaştırıldığında bir fark bulunmadığı tespit edilmiştir (Çelenk ve Şen, 2019).

Bölüm değişkenine göre dans özyeterlikleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin dans özyeterlik seviyelerinin diğer bölümdaki öğrencilerden daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Seçmeli ders olarak dans dersinin farklı ders dönemlerinde antrenörlük ve spor yöneticiliği bölümündeki öğrenciler tarafından daha fazla seçilmesi dansa ilişkin yeterliğin yükselmesini sağlamış olabilir. Yapılan bir araştırma sonucunda spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin okudukları bölüme göre öğretmen özyeterlik inançları arasında fark bulunmuştur. Beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin öğretmen özyeterlik inancı rekreasyon bölümü öğrencilerinden daha yüksek olduğu bulunmuştur (Yılmaz ve ark., 2020). Halk dansları dersini seçmiş ancak farklı bölümlerde okuyan öğrencilerin dans özyeterlik düzeylerine bakıldığında anlamlı farklılığın oluşmadığı görülmüştür (Turan, 2016). Okul öncesi ve sınıf eğitimi bölümü öğrencilerin müzik öğretimi ile ilgili özyeterliğe ait puanları arasında bir farklılık bulunmadığı tespit edilmiştir (Çelenk ve Şen, 2019).

Sınıf değişkenine göre dans özyeterlikleri arasında fark bulunmuştur ($p<0,05$). Son sınıfta öğrenim gören öğrencilerin alt sınıftakilere göre özyeterlik seviyelerinin düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ders müfredatında 4. sınıfta zorunlu ya da seçmeli olarak dans dersinin olmaması öğrencilerin alt sınıfta gördüklerini hatırlama ve uygulamada zorluk çekebilmelerine neden olduğu söylenebilir. Altunçekiç ve ark., (2005) farklı sınıf düzeylerindeki öğretmen adaylarının fen öğretimine yönelik özyeterlik inanç düzeyinin anlamlı düzeyde farklılaştığını, sınıf seviyeleri arttıkça özyeterlik inanç düzeylerinin yükseldiğini bulmuştur. Ancak başka bir çalışmada ise okul öncesi ve sınıf eğitimi bölümü öğrencilerin müzik öğretimi ile ilgili özyeterliğe ait puanları arasında sınıf düzeyinde farklılık bulunmadığı tespit edilmiştir (Çelenk ve Şen, 2019). Aynı şekilde diğer bir çalışmada da beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının öğretmenlik özyeterlik seviyeleri bakımından sınıf düzeyinde farklılık bulunmadığı belirlenmiştir (Bozkurt, 2013).

Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin çoğunluğunun orta seviyede dans özyeterliğine sahip olduğu bulunmuştur. Diğer bir çalışmada ise Halk dansları dersi seçen öğrencilerin dans özyeterlik algılarının yüksek olduğu belirlenmiştir (Turan, 2016). Yapılan başka bir çalışmada da sınıf öğretmenlerinin dans öğretimine yönelik öz yeterlik seviyeleri yüksek bulunmuştur (Renner ve Pratt, 2017). Üniversitede dans dersi veren beden eğitimi öğretmenlerinin dans öğretimine yönelik yeterliklerinin de aynı şekilde yüksek olduğu belirtilmiştir (Ripalda, 2019). Garvis ve Pendergast' ın (2011), çalışmasında okul öncesi öğretmenlerinin sanat eğitim öğretimindeki özyeterlik inançları incelendiğinde dansa ait özyeterlik puanlarının görsel sanatlar ve müzik özyeterlik puanlarından daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Aynı şekilde sınıf öğretmenliği bölümü son sınıf öğrencilerinin sanat derslerinden dans öğretimine yönelik özyeterlik seviyesinin diğer branşlardan (medya, müzik, drama ve görsel sanatlar) daha düşük olduğu görülmüştür (Lummis, ve ark., 2014). Türk halk oyunları bölümündeki 4. sınıf öğrencilerinin müzik öğretimine yönelik özyeterlik değerlerinin düşük olduğu görülürken (Yazıcı, 2014), konservatuvar türk halk oyunları bölümü mezunlarının müzik öğretimi ile ilgili özyeterlik düzeylerinin orta düzeyde olduğu belirtilmiştir (Turan, 2018).

Kadın ve erkek öğrencilerinin dans özyeterlikleri arasında anlamlı bir fark tespit edilmezken, öğrencilerinin yaşları arttıkça dans özyeterlik seviyelerinde de artış olduğu, bölümler arasında antrenörlük ve spor yöneticiliği bölümünün dans özyeterliği açısından beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünden daha iyi olduğu, sınıf düzeyi incelendiğinde ise son sınıftaki öğrencilerinin dans özyeterlik seviyelerinin alt sınıftakilere göre daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin çoğunluğunun orta seviyede dans özyeterliğine sahip olduğu görülmüştür.

Öneriler

- Spor bilimleri fakültesi özelinde katılımcı sayısının daha fazla oluşturulduğu bir örneklem grubu ile inceleme yapılabilir.
- Zorunlu ya da seçmeli ders olarak seçilen dans dersini farklı fakülte ve bölümde alan öğrencilerin oluşturduğu bir örneklem grubuyla karşılaştırma ya da inceleme yapılabilir.
- Orta seviyede çıkan dans özyeterlik seviyesinin yükseltilmesi bakımından zorunlu ya da seçmeli ders havuzunda dansla ilgili ders sayısının artırılmasıyla dans özyeterlik seviyesinin yükseltilmesi sağlanabilir.
- Öğretmenlere özgü dans yeterlik ölçek çalışması yapılabilir.

Teşekkür

Araştırmaya katkı sağladıkları için Burak ÖZDEMİR, Nuri Can TANDOĞAN, Yorgo ÖZPRODOMOS ve Yunus Emre TERZİ' ye teşekkür ederim.

Kaynaklar

- Acuner, A. (2012). Farklı dansları yapan bireylerin çeşitli değişkenlere göre özgüven ve öz-yeterliklerinin karşılaştırılması. Yüksek Lisans Tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi.
- Aktaş, G. (2006). Dansa ilk adım, içinde (1-23). Ünv. Yay. İzmir.
- Altunçekiç, A., Yaman, S., Koray, Ö. (2005). Öğretmen adaylarının öz-yeterlik inanç düzeyleri ve problem çözme becerileri üzerine bir araştırma (Kastamonu ili örneği). Kastamonu Eğitim Dergisi, 93.
- Atasoy, M., Şahin, C. (2017). Beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleği özyeterlikleri ile öğrencileri tanıma yeterliğini kazanma düzeyleri. Pegem Atıf İndeksi, 661-670.
- Bandura, A. (1993). Perceived self-efficacy in cognitive development and functioning. Educational Psychologist, 28(2), 117-148.
- Bandura, A. (1997). Self-efficacy: The exercise of control. New York: W.H. Freeman.
- Bozkurt, T. M. (2013). Beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretmenlik özyeterliliklerinin incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi.
- Çelenk, K., Şen, Y. (2019). Okul öncesi ve sınıf eğitimi öğrencilerinin müzik öğretimine yönelik özyeterlik algıları. Eğitim Bilimleri, Bölüm (7), 137-157.
- Çevik, B. D. (2011). Sınıf öğretmeni adaylarının müzik öğretimi öz yeterlik düzeylerinin incelenmesi. Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 12(1), 145-168.
- Demirtaş, H., Cömert, M., Özer, N. (2011). Öğretmen adaylarının öz-yeterlik inançları ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları. Eğitim ve Bilim, 36(159), 96-111.
- Dellinger, A. B., Bobbett, J. J., Olivier, D. F., Ellett, C. D. (2008). Measuring teachers' self-efficacy beliefs: Development and use of the TEBS-Self. Teaching and Teacher Education, 24(3), 751-766.

- Garvis, S., Pendergast, D. (2011). An investigation of early childhood teacher self-efficacy beliefs in the teaching of arts education. *International Journal Of Education & The Arts*, 12(9), 1-15.
- Kafkas, M. E., Aak, M., oban, B., Karademir, T. (2010). Beden eğitimi öğretmen adaylarının öz-yeterlik algıları ile mesleki kaygıları arasındaki ilişki. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11 (2), 93-111.
- Karakaya, İ. (2014). Bilimsel araştırma yöntemleri. Tanrıöğen A. (Ed). Bilimsel araştırma yöntemleri (s.59). Ankara: Anı yayıncılık.
- Little, S., Hall, T. (2017). Selecting, teaching and assessing physical education dance experiences. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 88(3), 36–42. doi:10.1080/07303084.2016.1260075
- Lummis, G. W., Morris, J., Paolino, A. (2014). An investigation of Western Australian pre-service primary teachers' experiences and self-efficacy in The Arts. *Australian Journal of Teacher Education*, 39(5), 4.
- Mattsson, T., Lundvall, S. (2015). The position of dance in physical education. *Sport, Education and Society*, 20(7), 855-871.
- Nakip, C., Özcan, G. (2016). Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik öz-yeterlik inançları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasındaki ilişki. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(3).
- Ünlü, İ. (2017.) Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının öz-yeterlik inançlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Journal of Kirsehir Education Faculty*, 18(2).
- Ripalda, M. C. F. (2019). Dance and choreography competence of university physical education teachers. *European Journal of Physical Education and Sport Science*.
- Tokinan, B. Ö. (2008). Yaratıcı dans etkinliklerinin motivasyon, özgüven, özyeterlik ve dans performansı üzerindeki etkileri. Doktora Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi.
- Tokinan, B. Ö., Bilen, S. (2010). Beden dili ve dansa ilişkin özyeterlik değerlendirme formu geliştirme çalışması. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 43(2), 75-88.
- Turan, Z. (2016). Üniversite öğrencilerinin dans özyeterlikleri üzerine bir çalışma. *Yedi*, (16), 33-46.
- Turan, Z., Çamlıyer, H. (2016). Dans eğitiminde temel hareket becerilerinin sınıflandırılması. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 9(17), 9-28.
- Turan, Z. (2018). Konservatuvar türk halk oyunları bölümü öğrencilerinin müzik öğretimi öz-yeterliklerinin belirlenmesi. *Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi*, (68), 29-42.
- Yazıcı, T. (2014). Türk halk oyunları bölümü öğrencilerinin müzik öğretimi özyeterlik düzeyleri ile ilgili görüşleri. *Akademik Bakış Dergisi*. Sayı:41

Makale Alıntısı

Ödemiş, M. (2020). Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Dans Öz Yeterlik Seviyesi [Dance Self Efficacy Level of the Sport Sciences Students], *Spor Eğitim Dergisi*, 4 (3), 19-25.

Bu eser Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı ile lisanslanmıştır.